

Voorzitter,

Het CDA Heerlen zet de buurt op één. Iedereen in onze stad verdient een buurt waar het fijn wonen is. Leefbare buurten met het liefst een sterke gemeenschap. De afgelopen jaren hebben wij flink geïnvesteerd in zaken als méér groen en onderhoud, het stimuleren van méér gemeenschapszin, maar ook méér veiligheid. Van investeren in Hoensbroek Centrum, tot rigoureuze vergroening, meer BOA's, de kraan dichtdraaien als het gaat om ongewenste woonontwikkelingen, het afstapelen van zorgpanden in gebieden waar de concentratie te hoog is, tot méér inspraak en betrokkenheid van onze inwoners. En dat helpt. Maar we constateren ook dat wij er nog lang niet zijn.

Vorig jaar spraken wij over Jan van de Bokstraat. Hij woont daar al meer dan 40 jaar. Zijn buurt gaat hem erg aan het hart. In die 40 jaar heeft hij de leefbaarheid in het gedeelte van zijn straat hard achteruit zien gaan. Vroeger een straat met veel bedrijvigheid, waar nu op teveel plekken kamerverhuur voor in de plaats gekomen is. En die kamerverhuur brengt niet veel goeds. Vervuiling, verloedering en overlast. Dag en nacht. Jan meldde met regelmaat, maar zonder zichtbaar resultaat. Dat tast het vertrouwen in onze gemeente aan.

Jan is een voorbeeld zoals je die op heel veel plekken in onze stad tegenkomt. Van de Hoofdstraat in Hoensbroek tot de Heerlerbaan. Overall straten met voormalige bedrijvigheid, nu ingevuld op een manier die afbreuk doet aan de buurt. Deze raad heeft de afgelopen tijd heel wat goede raadsvoorstellen aangenomen om deze problemen aan banden te leggen, maar hoe laten wij de inwoners in onze stad zien dat er echt iets wordt gedaan met hun klachten en hun eigen leefomgeving erop vooruit gaat? Daar zit de kern om weer écht te kunnen bouwen aan vertrouwen!

Juist daarom moeten wij onze inwoners laten zien dat het ons menens is. Meer zichtbare inzet op bestaande overlastpanden. Zodat pandeigenaren de hete adem in hun nek voelen. Zodat inwoners met eigen ogen kunnen zien dat hun betrokkenheid ertoe doet. Wat ons betreft mag dat beginnen met minder parkeerboetes uitschrijven, en meer posten voor bekende overlastplekken.

Vorig jaar tijdens de Algemene Beschouwingen hebben wij een motie ingediend en aangenomen om:

1. Te komen tot een actieplan waarmee de aanpak en controle van bestaande overlastpanden maximaal wordt geïntensiveerd, overal in onze stad;
2. In het kader hiervan alle registers open te trekken en alle mogelijkheden te onderzoeken;
3. Hierin ook de mogelijkheid tot herprioritering van taken bij handhaving evenals de mogelijkheid tot regionale samenwerking op dit vlak te onderzoeken;
4. Dit actieplan uiterlijk in het 2e kwartaal van 2025 af te ronden en de Raad hierover te informeren.

Voorzitter, het is inmiddels het 4e kwartaal van 2025. Waar blijft het actieplan?

Investeren in veiligheid draagt bij aan sterkere buurten. Hopelijk brengt een nieuwe regering verandering in onze politiecapaciteit. Wij kiezen ervoor om daar niet op te wachten, en verder te blijven investeren in het deel van veiligheid waar wij grip op hebben. Onze BOA-organisatie is de afgelopen jaren ook verder gegroeid. Maar hebben wij er nu genoeg? De burgemeester zegt van wel. Op basis van de problemen in onze stad denkt het CDA Heerlen van niet. 45 BOA's, verdeeld over 7 dagen en verschillende diensten. Reken maar uit.

De komende jaren staat wat ons betreft de doorontwikkeling van de BOA-organisatie centraal. Meer BOA's, meer bevoegdheden en nóg meer kwaliteit. Maar ook nóg meer aanwezigheid in onze buurten en wijken op bijvoorbeeld de aanpak van overlastpanden. Wij denken dat wij minimaal moeten uitgroeien tot 100 BOA's, maar willen graag van het college horen hoe zij daarover denkt. Bent u bereid om onderzoek te doen naar deze doorontwikkeling en ons verschillende scenario's voor te leggen?

Dan, voorzitter, willen wij in eerste termijn ook stilstaan bij het volgende. Heel veel mensen willen ook op hun oude dag in hun buurt of wijk kunnen blijven wonen. Een buurt wordt sterker als die mogelijkheid er is. Helaas kan dat nog te vaak niet. Daarom dat wij ons ook hebben ingezet voor de komst van het zorgbuurthuis. Een fijne plek waar mensen mét de juiste ondersteuning en in hún vertrouwde omgeving oud kunnen worden. Wij zijn dan ook verheugd dat nu het eerste zorgbuurthuis in

Meezenbroek wordt gerealiseerd. Maar voorzitter, dat is pas het begin. Elke buurt verdient wat ons betreft zo'n zorgbuurthuis. Daarom dat wij het college op pad willen sturen om hier actief mee aan de slag te gaan en dit in elk van onze buurten mogelijk te maken. Hiertoe dienen wij een motie in.

Voorzitter, tenslotte nog dit. Een betrouwbare overheid. De kern van wat wij hier doen is dat wij dienstbaar zijn aan de inwoners in onze stad. Wij zijn er voor hen. Daarbij hoort ook uitstekende dienstverlening, én communicatie. Allereerst de dienstverlening. In het coalitieakkoord is opgenomen dat wij bij wijze van experiment op zaterdag onze publieksbalies openen. Vorig jaar hebben wij het daarover gehad, en ook dit jaar komen wij tot de conclusie dat deze afspraak nog altijd niet is nagekomen. Sterker nog, kregen wij vanochtend een memo van het college waaruit eigenlijk bleek dat het niet lag aan haar ambitie om dit te doen, maar dat er onvoldoende werknemers gevonden konden worden die hieraan mee wilden werken. Voorzitter, met wie maken wij hier afspraken? Met het college, toch? Of geeft u de ambtenaren de schuld dat dit niet lukt? Het college levert niet op dit punt. Hoe gaat u ervoor zorgen dat u onze afspraken nakomt?

Dan voorzitter, weet u dat wij voorstander zijn van de terugkeer van de stadsdeelwinkels in de verschillende stadsdelen. Een hele concrete afspraak die wij hebben gemaakt staat in het coalitieakkoord op pagina 32, namelijk dat wij dienstverlening zo dicht mogelijk bij de mensen in de stadsdelen moet plaatsvinden en ook persoonlijk moet zijn. Hiertoe zou een onderzoek worden gestart. Ook hier hebben wij het vorig jaar over gehad. Hoe staat het met dit onderzoek? Wat zijn de resultaten?

Tenslotte voorzitter, communicatie. Nog veel te vaak schort het aan fatsoenlijke communicatie vanuit de gemeente richting de inwoners. Vaak verschuilt men zich achter juridische argumenten, brieven, e-mails, wordt er niet teruggebeld, wordt er niet uitgelegd waarom iets wel of niet wordt gedaan, en schijnen er mailadressen binnen de gemeente te zijn waar als je geen reactie op wilt vooral naartoe moet mailen. Wij twijfelen niet aan alle goede bedoelingen, maar de manier van communiceren doet te vaak afbreuk aan het vertrouwen dat inwoners. Desondanks is het lastig om er een vinger achter te krijgen hoe slecht of hoe goed het met onze communicatie op deze punten gesteld is. Dat is de eerste stap in een verdere verbetering. Is het college bereid om een nulmeting uit te laten voeren als het om onze communicatie gaat, en vanaf daar de raad

voor te leggen hoe wij de communicatie richting onze burgers kunnen verbeteren?

Voorzitter, wij sluiten af onder dankzegging aan de griffie, de bodes en het ambtelijk apparaat, voor al hun ondersteuning het hele jaar. Dank jullie wel allemaal.